

לא נמצאים בגינן. אחרי עיון במפה הוא הסכים איתי וכך הסתדר העניין.

ואיך הסתיימו השיחות? גם עליך סיפר ששון: „ביום האחרון, לפני חתימת ההסכם ולפני המשלחת היו צריכות לחזור לארצותיהן כדי להחתים את ראשי מדינותיהן, ניגש אלי ראש המשלחת המצרית, ואמר: „אם נחזור כולנו ממצרים, סימן שמהנהגים שלנו לא הסכימו להתתום, אם יחזרו אחד או שניים, סימן שיש חתימה, כשיגיע מועד הפגישה המחודשת, באו כל אנשי המשלחת המצרית. מה קרה, שאלנו אותם, איך חתימתו? יש, ובגלל זה חזרנו כולנו. כדי לחגוג את החתימה, השיב ראש המשלחת המצרית והמשיך: „ובגלל הצנע אצלכם בארץ, הבאנו איתנו שוקולד ובאקלוחה.“

אחרי הצגת שירי החורמש של איציק מאנגר, נפגשה ראש-המשלה גולדה מאיר אחרי הקלעים עם המי שורר חיים חפר שתירגם חלק משיריו של מאנגר לעיב-רית. במשך למעלה משעה הטיפה גולדה לחפר מוסר על מקימה שפירסם לפני מספר שבועות בשם בנינו בתעלה, ממנה השתמע לדעת גולדה, כאילו אינה מתחשבת, בשיקולייה המדיניים, בחיילי צה"ל בתעלה. בשיא הוויכוח אמרה גולדה לחפר: „אם אתה באמת חושב כך, אז אני במקומך הייתי אוספת בחורים ומפילה את ראש-המשלה בכוח!“

גרעון זינגר, שהשתתף באותה הצגה במקומו של שרגא פרידמן שניפטר, התלבט כיצד ללמוד תוך ימים ספורים את השירים באידיש, שפה שאינו שולט בה. הוא הלך למהפנט שהיפנט אותו לדיבר אידיש חופשי. אחרי הצגת הבכורה, בה לא התבלבל זינגר אפילו פעם אחת, אמר: „ניסיתי אפילו לעשות שגיאות באידיש,

אאולה נוני בחברת בעלה-לשעבר, הפנטומימאי סמי מולכו, אשר בא השבוע לחופשת-מולדת. סמי הופיע כבר במיסגרת סיורו בארצות-החוץ — ארצות ולאחרונה בפסטיבל לפנטומימה בצ'כיה. העיתונות הצ'כית הגדירה אותו כאמן

רחצים ושאל: „תגיד לי, מה זה מימסד או אנטי-מימסד? כוכבת שיער מ... אנקורי מתלבטת. למה זורבה היווני. לפני כמחצית, בארצות-הברית, מרגלית למבחנים לקבל קיד בובוליה בזורבה ה... עמד להעלות בברודוויי התקבלה. השבוע היא מביקרת דרום ממפיס וזומיץ אותה להשתתף בגלל שהשחקנית שממל התפקיד נאלצה לפרוש. גלית חתומה על חוזה שנה בשיעור, והיא לא מה לעשות: להמשיך בלצאת לעולם הגדול.

בות השבועיות הודיע הממונה כי מחפשים סוכן-תושב שיש תקע בקהיר, רצוי אדם שיהיה דומה לקצין גרמני... התפקיד הוצע ללוץ. הוא הסכים. הוחלט שהוא יקבל דמות של מורה לרכיבה... הוא נשלח ללמוד את התורה אצל אחת הדמויות הציוריות של תל-אביב, המורה לרכיבה אליהו גורדון. אחר-כך הקים בית-ספר לרכיבה ברלין, ומשם עבר למצרים...

ריו הם שני עיתונאים שהסתרו תחת השם סטיב איתן, מספר בין השאר גם על המרגל וולפגאנג לויץ: „לויץ נולד באמת במנהיים, ב-1921. אביו היה ארי ואמו יהודיה, וכאשר עלו הנאצים לשלטון עזב האב את האם, והבן סבל מרדיפות בבית-הספר. הבן והאם עלו לארץ-ישראל. זאב (זה שמו העברי של וולפגאנג) היה אז בן 12. התאקלמותו בארץ המובטחת היתה קלה. הוא למד חקלאות, ובמלחמת העצמאות של ישראל היה ב-חטיבת גולני. אחרי המלחמה נשאר בצבא. ראשי אמ"ן (אג"ף המודיעין בצה"ל) שמו לב אליו בגלל חיצוניותו הארית, שליט-תו בגרמנית, תבונתו ויסודיותו. הוא למד את תורת המודיעין המודרנית ונעשה ממונה על שולחן (מדור) באמ"ן. ב-1959 כבר היה רב-סרן. באחת הישי-

נשמע במדרכות דיונון: „שמעתם, עומדים להוציא את שטר המאה לירות מהמחזור. למה? מפני שמצאו כינים בוקן של הרצל.“

איך מתכוננת שחקנית לנסיעה לחו"ל? גילה אלמליך, הזמינה בחברת נסיעות ששה כרטיסים: כרטיס טיסה תל-אביב-לונדון-תל-אביב וחמישה כרטיסים להצגות תיאטרון בלונדון. כרטיס לכל ערב. גילה מתכוננת לנסוע לאנגליה כדי להיפגש עם הבמאי מייקל מולדשם, זה שביים את איזון ערן בהבימה ושעומד לביים בארץ את חיים למען ויקטוריה בהשתתפות גילה וילדרד תא"ר מי.

מרה שחורה ירדה על העיתונאי אורי דן, בגלל תוכנית רוג'רס. הודיע דן: הוא עומד לכתוב מחזמר על המצב בישראל. השם המוצע: „או פומפאה“, על מיסקל „או כל-כותא“.

גם עמיתו של דן במערב, ריב, בן אחותו של מלשה דיון, יהונתן גפן, מוטרד: הוא הוצע להחליף את האופנה: במקום „המראה הרטוב“ יבוא „המראה המודאג“, נוסח גולדה.

לא שכחו לו למחזאי חנוך לוין את מלכת האמבטיה שלו. גם בברית-תל-אביב עוד זוכרים. השבוע הלך חנוך, כמנהגו מזה כמה שבועות, בשיעור בוקר לשחות בבריכה. ניגש אליו שם אחד המת-

ליליאן טריטר (עם סרט על הראש) היא אחת המועמדות בתחרות מלכת המים 1970. השבוע החלה ליליאן, יחד עם שאר המועמדות, באימוניה אצל לאה פלטר לקראת התחרויות המוקדמות על התארים: נסיכת ים-סוף, נסיכת ים-כנרת ונסיכת הים-התיכון.

זו לכל אלה שעודדו אותם בעת פציעתו של בנם שאול.

אבל זה לא הלך ליי.

השבוע הופיע חיכ-אליהו ששון בערב הראוי-נות של שמואל שיי. הוא דיבר על נושא אקטואלי: שיחות שלום עם המצרים. „היה זה ב-1949, במלון השושנים באי רודוס, שם גרו המשלחות הישראלית והמצרית. אולם הדיונים היה גם הוא במלון. ישר-נו שם סביב שולחן דמוי האות ח. מצד אחד אנטונו, מצד שני המשלחת המצרית ובינינו אנשי האו"ם. ראש משלחת האו"ם, ראול באניץ, פנה למצרים ושאל אותם מה הם מציעים יהיה הגבול בין שתי המדינות? המצרים התחכחו היניהם בערב בית ואחד מהם הציע את גינץ נכבול. באותו יום לא נגמר שום דבר. בערב סילפ-תי לראש המשלחת המצרית וביקשת להיפגש איתו. הוא הסכים וכשנפגשו הבאתי אתי מפה והראתי לו שהמצרים בכלל

מחרת — ממש מתחת לאפה. זוהי בתה שרון. לא מכבר נתבקשה קשת-הבת לערוך את עיתון הגימנסיה שלה. היא סתה בה במאמר מקיף על „המקצוע העתיק ביותר בעולם“, הודיעה שאינה מוכנה לעבוד בו, מפני שהוא מפרך מדי מבחינה גופנית. רק אחרי ניתוח ממצה של מעלות ומיגרעות אותו מקצוע, גילתה שכחנתה — לחקלאות. קשת-האם נתבקשה לבוא ל-בית-הספר ולקבל נופה.

מי אתה וולפגאנג לויץ? ספר חדש שיצא לאור לפני כמה שבועות בפאריס, עוסק רובו ככולו בשרותי הכי יון הישראליים. הספר, שחיבר

ריס - זינוויס - שאול עורכת סיור בתל-אביב לבתה דנה בת השניים וחצי. בתמונה: השניים ב„רוול“ בתל-אביב.